

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel zpochybňuje, že se Tribunál prohlásil za příslušný pouze ohledně sporu založeného na poslední smlouvě na dobu určitou podepsanou navrhovatelem.

Zpochybňuje rovněž to, že i za předpokladu, že by bylo odůvodnění Tribunálu v tomto ohledu správné, *quod non*, Tribunál nerozhodl o několika jeho návrzích založených na skončení sporného smluvního vztahu, a tedy na poslední smlouvě na dobu určitou. Protiprávnost napadeného usnesení totiž plyne ze stručnosti odůvodnění, které je natolik stručné, že neumožňuje pochopit, jak Tribunál mohl, aniž by provedl věcnou analýzu spisu, dospět k závěru o své nepřislušnosti, s výjimkou sporu založeného na poslední smlouvě na dobu určitou, pouze na základě existence rozhodčí doložky, třebaže platnost a legalita takové doložky byly navrhovatelem zpochybňovány.

Navrhovatel zpochybňuje rovněž nezohlednění všech svých argumentů týkajících se existence pochybení orgánů, pokud jde o absenci právního rámce nabízejícího navrhovateli a všem zaměstnancům právních misí zřízených Unií záruky, že budou respektována jejich nejzákladnější sociální práva, mj. záruka práva na účinný přístup k soudu a práva na spravedlivý proces.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel v důsledku toho uplatňuje, že Tribunál porušil:

- evropské právo použitelné na určení práva rozhodného pro spory ze smluvních vztahů,
- ustanovení belgického pracovního práva,
- minimální požadavky na práci na dobu určitou použitelné na unijní úrovni,
- práva zaručená Listinou základních práv,
- povinnost uvést odůvodnění,
- zákaz rozhodovat *ultra petita*.

Žaloba podaná dne 9. února 2017 – Francouzská republika v. Parlament

(Věc C-73/17)

(2017/C 104/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda a E. de Moustier, zmocněnci)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit program jednání Evropského parlamentu ze středy 30. listopadu 2016 (dokument P8_OJ (2016)11-30), v rozsahu, v němž zahrnují rozvahy na plenárním zasedání ke společnému návrhu souhrnného rozpočtu, který schválil dohodovací výbor; program jednání ze čtvrtka 1. prosince 2016 (dokument P8_OJ (2016)12-01), v rozsahu, v němž zahrnuje hlasování spolu s vysvětlením hlasování o společném návrhu souhrnného rozpočtu; legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 1. prosince 2016 o společném návrhu souhrnného rozpočtu (dokument TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475 v předběžném znění), jakož i akt, kterým předseda Evropského parlamentu postupem podle čl. 314 odst. 9 SFEU prohlásil, že souhrnný rozpočet je přijat s konečnou platností;

- zachovat účinky aktu, kterým předseda Evropského parlamentu prohlásil, že souhrnný rozpočet Unie na rok 2017 je přijat, až do doby, než tento rozpočet bude s konečnou platností přijat aktem, který bude v souladu se Smlouvami, v přiměřené lhůtě ode dne vyhlášení rozsudku;
- uložit Evropskému Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Francouzská vláda se svou žalobou domáhá zrušení čtyř aktů, jež v rámci výkonu své rozpočtové pravomoci přijal Evropský parlament na dodatečném plenárním zasedání konaném ve dnech 30. listopadu a 1. prosince 2016 v Bruselu.
2. Prvním a druhým aktem, jejichž zrušení se francouzská vláda domáhá, jsou programy jednání Evropského parlamentu ze středy 30. listopadu 2016 a ze čtvrtka 1. prosince 2016, v rozsahu, v němž zahrnují rozpravy na plenárním zasedání ke společnému návrhu souhrnného rozpočtu na rozpočtový rok 2017 a hlasování spolu s vysvětlením hlasování o tomto společném návrhu souhrnného rozpočtu.
3. Třetím napadeným aktem je legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 1. prosince 2016 o společném návrhu souhrnného rozpočtu.
4. Konečně se francouzská vláda domáhá zrušení aktu, kterým předseda Evropského parlamentu postupem podle čl. 314 odst. 9 SFEU prohlásil, že souhrnný rozpočet je přijat s konečnou platností. Jak vyplývá zejména ze zápisu ze zasedání Evropského parlamentu ze čtvrtka 1. prosince 2016, jedná se o prohlášení předsedy Evropského parlamentu a o podpis souhrnného rozpočtu tímto předsedou, k nimž došlo po odhlasování legislativního usnesení o společném návrhu souhrnného rozpočtu.
5. V rámci jediného žalobního důvodu má francouzská vláda za to, že všechny čtyři napadené akty musí být zrušeny z důvodu, že porušují protokol č. 6 připojený ke Smlouvě o EU a Smlouvě o FEU a protokol č. 3 připojený ke Smlouvě o ESAE, které se týkají umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie.
6. Z protokolů o sídlech orgánů i z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že Evropský parlament nemůže vykonávat rozpočtové pravomoci, které mu svěčuje článek 314 SFEU, na dodatečných plenárních zasedáních konaných v Bruselu, ale musí je vykonávat na řádných plenárních zasedáních konaných ve Štrasburku.
7. Nicméně vzhledem k tomu, že legalita napadeného aktu předsedy Evropského parlamentu není zpochybňována z důvodu cíle nebo obsahu tohoto aktu, nýbrž je zpochybňována pouze proto, že tento akt měl být přijat na řádném plenárním zasedání ve Štrasburku, nezbytnost zaručit kontinuitu evropské veřejné služby, jakož i významné důvody právní jistoty odůvodňují podle francouzské vlády zachování právních účinků tohoto aktu až do doby přijetí nového aktu, který bude v souladu se Smlouvami.